

Kilimanjaro Tırmanışı Raporu ,

20/02/2012 Orkun Kuntay UZEL

Seyahat Aralığı : 10 Şubat 2012 – 20 Şubat 2012

- 1 Mehmet Zafer KARATAŞ
- 2 Tahir YAVUZ
- 3 Kemal ŞAHİN
- 4 Oruç KARACIK
- 5 Yasar GÜNAYDIN
- 6 Dr.Sedat AZAK
- 7 Emel KOÇAK
- 8 Sevda ÜSTÜN
- 9 H. Baha TÜZÜNER
- 10 Salih ERYİĞİT
- 11 Necla VATANSEVER
- 12 Elif Aytekin UZEL
- 13 Orkun Kuntay UZEL
- 14 Sönmez ERKAYA
- 15 Şamil ORDU
- 16 İsmet ŞENTÜRK
- 17 Muhittin ARSLANTÜRK
- 18 Taha Berk ARSLANTÜRK

KİLİMANJARO – KARLARIN İÇİNDEKİ HEMINGWAY SİLÜETİ.

Herşey Emel'in bir düğün için Nairobi 'ye bilet alması ile başladı ... ☒

Son birkaç senedir destur edindiğim bir düşünce ile her yıl bir yurtdışı gezisi-tırmanışı yapmaya çalışıyoruz. Geçen sene Everest Base Camp yürüyüşümüzde Kilimanjaro Tırmanışı kararını almıştık ancak tetikleyici sebebin bir uçak biletinin olacağı aklımın ucundan bile geçmezdi ☒

Bu tırmanış için yaklaşık 2 ay önceden çalışmalara başladık. Ekibimizde 13 Yaşında ve 70 Yaşında iki konuğumuz da vardı. Onların sayesinde bildiğimiz kadarı ile “ ilkleri “ de yanımızda götürme kararı almıştık. Türkiyeden kilimanjaroya tırmanan en genç ve en sayısal olarak yaşlı (ama bence hepimizden genç ☒) iki arkadaşımızda amaçları ilkler olabilmektir.

Hazırlık ve tanışma adına iki adet faaliyet düzenlemiştik. İnsanların ilk kez tanıştığı birileriyle dağa gitmesinin ciddi bir sorun olduğunu biliyorduk. Bunu önüne geçmek lazımdı...

İlk faaliyetimiz gününbirlik bir kartepe yürüyüşüydü. Ekibimiz o gün aslında ciddi bir faaliyet yaptığımızın farkına vardı. Dağ ile şaka olmazdı... Bu sayede “Dikkat”in ve “Şartlar”ın herşeyin üstünde olduğunu öğrendiği bir faaliyet olmuştu.

İkinci Hazırlık faaliyetimizde ise bir kış kampı yaptık. Bu sayede sahip oldukları ekipmanın dağ için yeterliliğini test ettik. Ayrıca kış şartlarında ya da yüksek dağlarda olabilecek sıkıntıları birebir yaşayarak “Dağ” denen olguyu daha iyi kavramaya çalıştık. Ilgaz dağında yaptığımız faaliyetimizi güzel bir “kaplıca” deneyimi ile taçlandırdık. Çok keyifli bir kamp yaşadık..

Yaşadığımız bu iki deneyim ekipte birbirini tanımayan arkadaşlarımızın birbirlerini tanımalarına ve sarsılmaz dostlukların oluşmasına yol açtığını düşünüyorum. Bu sayede Kilimanjaro tırmanışımızı da maksimum güven,dostluk ve paylaşım ile noktalandık. Oluşan arkadaşlık ve dostluğun dağda meyvelerini görebilmek ise doyumsuz bir haz sağlıyor insana.. Hepsini çok seviyorum.. ☒

Ekip Üyelerimizden Muhittin bey , Oğlu Taha berk , Dr. Sedat Bey, İsmet ve Şamil bey ile daha önce tanışma şansımız olmamıştı. Muhittin bey, Taha ve Dr. Sedat bey ile tanışmamız ancak uçak kalkmadan 1 saat önce olabildi. Ancak korktuğum gibi olmadı. Hepsinde, özellikle de Taha berk yaşından beklenmeyecek şekilde olgun, anlayışlı ve uyumluydular. Bu beni çok mutlu etmişti. Bir grup halinde ve uyum içinde, güzel bir tırmanış yapacaktık.. İsmet Bey ve Şamil bey ile de Nairobi havaalanında karşılaştık. Tahmin edeceğimiz gibi onlarda dünya tatlısı insanlar çıktılar. Bu şu demektir bence; “Önümüzde hepimiz adına geçireceğimiz ve belleklerimizimize kazınacak güzel bir hafta güzel bir tırmanış.. “

Planlamamızı dağın en iyi sezonu sayılan ocak , şubat aylarında yapmayı planlamıştık. Ancak Sevda arkadaşımızın güzel ısrarları sayesinde şubat ayının ikinci haftası yapmaya karar verdik. Emel de biletini bu tarihlere değiştirdi. Sönmez de etrafında bulunan arkadaşlarına duyuru yapınca ekibimiz 18 kişi oldu. Bu sayının koordinasyon açısından problem yapabileceği ihtimalini göz önünde bulundurmamak

gerekiyordu. Ancak yaptığımız faaliyet ve toplantılar sonucunda o kadar da korkulacak bir sıkıntımızın olmadığını gördük. Herşey çok güzel olacaktı.

10/02/2012

Ve beklenen gün 10 şubat 2012 gününde öğle saatlerinde yaklaşık 15:00 da Atatürk havalanında buluştuk. Herkes heyecandan olsa gerek , beklenenden daha önce havaalanına gelmişti. Yoğun bir mail trafiği ardından herkes tam ve eksiksiz havalanında bekliyordu. Ekip sanki yıllardır tanışıyormuş gibi sıcak ve içten bir sohbe başladı. Erken gelmemize rağmen ve hatta uçağın sebepsiz rötör yapmasına rağmen Sohbet içinde sıkılmadan bekledik. Ve nihayet uçağında kalması gereken saatten 1,5 saat sonra yaklaşık 20:25 civarında istanbuldan havalandık.

11/02/2012

Ertesi sabah saat 02:35 civarında Nairobi Kenyatta hava limanına kazasız belasız iniş yaptık. Bagaj ve vize işlemlerimizden sonra saat 05:15 civarında bizi bekleyen otobüsümüze binerek Tanzania , Arusha kasabasına doğru yola çıktık. Kenya üzerinden geçiş yapacağımız için Havalanında Transit vize almak gerekiyor. Tek geçiş transit için 20 USD isteniyor. Eğer multiple transit isterseniz 50 USD ödemeniz gerekli. Bence 50 USD vermek ve multi geçiş vizesi almak daha mantıklı. Bu sayede geri dönüşte gümrükte tekrar vize almak için 1 saat kaybetmek zorunda kalmazsınız.

Tanzania geçişi için Gümrüğe geldiğimiz kasabanın adı Namanga City. Buraya ulaştığımız zaman saatlerimiz 08:10 u gösteriyordu. Tanzania Vizesi haftalık alınırsa 50 USD ödenmesini gerektiriyor. Girişte bir evrak doldurup parmak izinizi alıyorlar. Aynı durum Kenya da da geçerli parmak izi kaydı ve fotoğrafınızı çekiyorlar. Herhalde güvenlik için bu kadar sıkı tedbirler alıyorlardır diye düşünüyorum ☒ Tüm formalitelere rağmen 08:45 civarında nihayet Tanzania topraklarına geçiyoruz.

Normalde safari, programımızın son iki gününde olacaktı. Ancak Arusha yolunda devekuşu, zebra boyutlarında eşekler, zürafalar ve yırtıcı kuşlara rastladık. Bunun dışında yerel kıyafetleri ile maasailer ve keçi çobanları yolda bize el sallayanlar arasındaydılar. En ilginç görüntü ise dümdüz ovada belgesellerde görmeye alıştığımız ilginç ağaçların oluşturduğu ormanlardı. Bağrında nice canlıyı barındırıyordu kimbilir ?

Ve nihayet saat 11:00 civarında Arushada ki ikamet adresimiz olan Tourist Inn hotel 'e giriş yapıyoruz. Herkes yol yorgunu olduğu için öğleden sonra serbest ve dinlenerek zaman geçiriyor..

Akşam yemeğinde ise Arushanın en çok methedilen lokantasına gidiyoruz. Bahçe içinde güzel bir mekan . Açık büfe yemek için grup adına 15 USD için anlaşılıyor. Yemekler özellikle de sebze yemekleri güzel sayılır, ancak afrikalıların barbekü konusundaki hünerleri adına süpheliyim ☒

Yani iyi pişmiş bir biftek istediğinizde , "karbon oranı" maksimumda , hatta kömür denilecek bir kıvamda ve içi pişmemiş seviyorsanız başka tabii... :OP

12/02/2012

Pazar günü saat 07:30 yaptığımız kahvaltıda sadece karpuz , muz , portakal ve omlet vardı. Buradan da türk usulü kahvaltı yapmayı seven arkadaşlarımızın aç kaldığını çıkarabilirsiniz. İlginç olan ise size öncelikle kahvaltıda meyva getirmeleri. Eğer istekli olursanız arkasından omleti pişirip getiriyorlar. İlginç bir anlayış. Daha önceki uyarılardan hazırlıklı olan ekibimiz kendi peynirlerini ve zeytinlerini çıkartarak kahvaltıyı zenginleştiriyorlar..

Kahvaltıdan sonra bize tahsis edilen safari araçlarımızla tırmanışa başlayacağımız , 1790 mt yükseklikteki MACHAME kapısına doğru yola çıkıyoruz. Rehberimiz Sinai ve Halidi Bizleri araçlarda karşıyorlar.. Kapıya vardığımızda saatlerimiz 10:00 ı gösteriyor. Dağıtılan öğle yemeklerimizi (Lunch Pack) tırmanış izni almak için çabalayan rehberlerimizin bize gösterdiği çayırılık alanda yayılarak yiyoruz. Kapı girişi çok kalabalık.. İzin almak zaman alacak gibi görünüyor..

Giriş kapısı çok güzel bir orman içindeki piknik alanlarına benziyor. Kendimizi piknik yapmaya gelmiş gibi hissediyoruz. Herkes çok heyecanlı. Sevgili Sevda nın heyecanı ve neşesi maksimumda .grubun fotoğraflarını çekiyor. Zafer, Yaşar, İsmet ve Baha beylerde aldıkları kovboy şapkalarını yüzlerine kapatmış ve çimlere uzanarak kestiriyorlar. Taha berk, Muhittin ve Sedat beylerde bisküvi için kuzgunların yaptığı şaklabanlıkları seyrediyorlar. Elif ve Emel ise kuzgun fotoğraflarını çekmekle meşguller.. Geri kalan arkadaşlarımız ise koyu bir sohbetler.. Herkes izinlerin biran evvel alınmasını ve yürümeye başlamayı istiyor..

Nihayet 13:15 civarında izinler alındı ve güzel bir orman manzarası eşliğinde yürümeye başlıyoruz. Yolculuk çok güzel bir yağmur ormanında hafif bir eğimde geçiyor. Yaklaşık beşbuçuk saat yürüyüşten sonra saat 18:00 da MACHAME kampına çıkıyoruz. Orman içinde ağaçların arasına kurulmuş bir kamp bu. Kampın yüksekliği 3033mt. Gece bizim için kurulan 18 kişilik otağ çadırda sohbet ve yemek yemekle geçiriyoruz. Eğlenceler içinde karagöz hacivat oyunumuzda var ☒

13/02/2012

Kahvaltımızı sabah 07:30 da alıyoruz. Hazırlıklardan sonra 08:25 civarında güzel bir orman içinden tekrar yükselmeye başlıyoruz. Hedefimiz 3837 mt de bulunan Shira kampı. Orman bitki örtüsü yükseldikçe azalmaya yerini çalılıklara bırakmaya başlıyor. 12 civarında öğle yemeğimizi çadır konaklamalı olarak alıyoruz. Ciddi bir lüks bu .. Yükseldikçe serinleyen hava artık yerini ciddi rüzgarlara bırakmaya başlıyor. Bu tür bir çadır keyfi en azından dinlence için hoş oluyor. Sarımsağın yükseklik için ve tansiyon düzenlediğini biliyordum. Ancak dağda her yemeğe sarımsak katılması gerektiğini buradaki ahçılardan öğrendim. ☒ .Aslında öğle yemeğinde sıcak bir çorba sarımsaklı bile olsa güzel gidiyor açıkcası.. Ancak hergün olunca azıcık bıktırıyor gibi.. :OP

Çadır yemeğinden sonra dinlenmiş bir şekilde SHIRA kampına doğru devam ettiğimiz zaman saatler 13:10 u gösteriyordu. Tatlı bir eğimde yürümeye devam ettik. Yaklaşık 14:40 civarında 3837 mt yükseklikte bulunan SHIRA kampına varmıştık bile.. Yürürken keyfimiz çok yerinde idi. Sönmezinde sayesinde şarkılar türküler söyleyerek kamp yerine vardık. İnsanlar bize hani filimde yedi cüceler varya şarkı söyleyerek madene giderler tek sıra.. işte hafif bir tebessümle bizde benzer bir hava

gördükleri için bakıyorlardı. Açıkcası tırmanan onca insan arasında en çok biz eğleniyorduk itiraf etmek gerekir.. Akşam yemeğimizde de eğlencelerimiz sohbet ve şarkılarımız devam etti. Mutlu ve huzurlu bir uyku çektik sonrasında..

14/02/2012

Akşamki eğlencenin arkasında sabah 08:30 civarında kahvaltı yaptık. Hazırlıklardan sonra saat 09:05 te bugünkü hedefimiz olan ve 3937 mt de bulunan BARRANCO kampına doğru yola çıktık. Gün içinde LAVA TOWER 'a kadar yükselip daha sonra BARRANCO kampına kadar tekrar inişe geçeceğiz..

Zirve günü dışında kamplar arası yürüyüşümüzde rotalar belli bir eğim de seçilmiş. Sanki bir heykeltıraşın elinden çıkmış gibi duruyor. Bu durum ne kadar ince hesaplanmış bir düzenin varlığını ortaya koyuyor. Yürüyen insanları çok yormuyor bu eğim. Farkında olmadan saatler içinde yüzlerce metre irtifa kazanıyorsunuz.. Belkide bu yüzden aklimatizasyon problemi pek yaşanmıyor bu yollarda..

Saat 13:45 civarında LAVA TOWER 'ı alttan görebileceğimiz bir mevkide öğle yemeğimizi 4562 mt de yine kurulu otağ çadırımızda yiyoruz.Yemek sonrası 14:40 civarında tekrar yola çıkıyoruz. Ufak bir dinlenceden sonra kendimizi nihayet dağdaymışız hissini veren LAVA TOWER HUT'da saat 15:15 de buluyoruz. Yükseklik bu noktada 4637 mt. LAVA TOWER HUT 'da çekilen resimler ve biraz istihatten sonra direkt olarak inişe geçiyoruz. BARRANCO kampa doğru yoğun sisli ve puslu bir havada devam ediyoruz. İndiğimiz vadi kendinizi farklı bir ortamda, sanki uzayda farklı bir gezegendeymişsiniz hissini uyandırıyor.. Asteraceae çiçekleri , (Impatiens)jewelweeds adındaki çiçekler, (Helichrysum)Strawflower çiçeği ve (Lobelia Keniensis, giant rosette plant) dev rozet bitkisi. Sanki bu dünyadan değil gibiler.. Tabii bu güzelliklerle resim çektirmeyi de ihmal etmiyoruz.. ☒

Çiçeklerin yanında bu vadide birde Dendrosenecio kilimanjari, Senecio kilimanjari adı verilen ağaçlar var. Botanik bilgim olmadığı için kusuruma bakmayın. Ağaç görünümlü oldukları için ağaç dedim. Görünümleri o kadar ilginç ki daha önceden görmediğim bir yapısı var ve tarif etmekte şu an zorlanıyorum..

Müthiş manzaralar ve şelaleler (4000 mt de ve inanılmaz güzel..) eşliğinde resim çeke çeke ancak saat 18:00 civarında BARRANCO CAMP ' e varıyoruz. Geldiğimizde çadırlarımız kurulmuş ve sıcak içecek servisimiz otağ çadırımızda bizi bekler durumdaydı.

15/02/2012

Grup içinde Taha Berk ve Dr. Sedat bey'in yükseklik sebebi ile baş ağrıları olmuştu. Bu sebeple BARRANCO kampında geceledikten sonra dönme kararı aldılar. Bu karar ister istemez Taha'nın babası Muhittin bey'i de etkilediği için üçü birden BARRANCO kampından aşağı direkt inişe geçtiler. Sonradan öğrendiğimize göre iki gün keyifli safarinin ardından İstanbul'a dönüş yapmışlar.

Sabah Kahvaltısından ve aşağı inecek grubumuzu gönderdikten sonra saat 08:30 civarında dik görünen belkide yürüyüşümüzdeki en sıkı 2 saati yaşayacağımız noktaya, Breakfast Trails Hut'a doğru tırmanmaya başladık. Esasen çıkışın zorluğundan çok porter ve diğer yürüyüşçülerle hat üzerinde oynadığımız köşe kapmaca oyununda yorulduk. Hatta bu durum Oruç Reisi Kızdırmış olacak ki önden bir akıncı edasıyla bize bir geçit açmaya çalıştı. Ancak arkasında fazla AKINCI ?? olmayınca kendisini kalabalıkta kaybettik. Neden sonra grubumuzdan ve rehberden önce Breakfat Trail Hut a ulaştığımızı öğrenecektik. ☒

Saat 10:30 sularında grubun tamamı Breakfast Trail Hut üzerinde resim çektiriyordu.Yükseklik 4230 mt. Kısa bir dinlenceden sonra grubumuz, ara hedefimiz olan KARANGA HUT 'a saat 12:35 sularında ulaştı. Bu noktada yüksekliğimiz 4033 mt. Kurulan çadırımızda öğle yemeğimize yedikten sonra asıl hedefimiz olan BARAFU kampına doğru devam etmeye başladık. Çadırdan çıkış saatimiz 13:30 .

Hafif bir yürüyüşle uçsuz bucaksız bir çölü andıran rotamızda devam etmeye başladık. Yaklaşık üç saat sonra açık ve temiz bir havada solumuzda Kili buzulları eşliğinde BARAFU kampına ulaştık. Saat 16:40. Yükseklik 4673. Barafu kampında bulunan çadır sayısından tırmanmayı bekleyen çok sayıda insan olduğunu anladık. Bu şu demek oluyordu; tırmanışta pek de yalnız olmayacaktık.. ☒

Sıcak çaylarımızı içtikten sonra derhal dinlenmeye çadırlarımıza geçtik. Bu gece tırmanış için hafif birşeyler yedikten sonra yola çıkacağız.. Hafiften bir rüzgar mı var ne ?? ☒

16/02/2012

Saat 10 sularında bizim çadır” Hello!!” Diye bir ses ile sarsıldı. “Your soup is Ready ! “ diye devam eden sarsıntıya yarı uykulu bir şekilde sadece ” Okey !” diyebildim . Ancak çadır hala sarsılmaya devam ediyordu. Ben ise; “ amma inatçı.. galiba rüzgardan sesimi duymadı diye düşünürken ..?? Rüzgar ?? “ sebebi anlamıştım... Sert bir rüzgar çadırı sallamaya devam ediyordu. Neyse, vadi içinden yükseleceğiz sıkıntı olmaz diye düşündüm o an.. Nede olsa kamp alanı sırtta kurulmuştu. Rüzgar alması normaldi..

Çayımızı içtikten sonra herkes son hazırlıklarını yaptı ve saat 23:15 civarında yürüyüşümüz başladı. Başlar başlamaz ilk olarak bir sırt üzerinde hafif tırmanma ile ilk düzlüğümüze geldik. Düzlükte rüzgar esmeye başlamıştı. Pek iyiye işaret gözüküyordu. İlerleyen zamanlarda durumu tekrar gözden geçiririz diye geçiştirdim. Yaklaşık 2 saat tırmanışın ardından rüzgar hızını saatte 40 km ye kadar arttırmıştı. Çoğu arkadaşımın bu derece bir rüzgar için uygun kıyafeti yoktu. Buna rağmen herkes büyük bir sabırla onlarca kişiyi bulan kuyrukta rotada ilerlemeye çalışıyordu. Eğer yükseklikten etkilenen öndeki gruplar olmasaydı daha hızlı ilerleyebilirdik. Ancak bu durumda da yükseklik ile ilgili sıkıntılarımız olabilirdi. Gerçi grupların yinede en önde olanlarındandık. Yarım saat erken çıkmış olmak bizi diğer grupların önüne geçirmişti ancak yinede bizden daha uyanık ama daha az performansı olanlar elimizi kolumuzu bağlıyordu. Grubun durumunu daha önce yaptığımız faaliyetlerden ötürü az çok biliyordum. Zirveyi herkesin yapacağını hesaplamıştım. Ancak olumsuz bir rüzgar tüm planlarımızı altüst edebilirdi..

Tahir ağabey ve Oruç Reis'in giysileri inceydi. Öngöremediğim için sanıyorum yeterli uyarı yapmamıştım kalın giyinmek ile ilgili.. Buna rağmen her ikisinde 5400 e kadar sapasağlam gelmişlerdi. Grubu en arkadan takip etmeyi uygun görmüştüm. Arkadan Emel ile beraber devam ediyorduk. Benim dışımda 9 rehber ve sönmez de grubun nabzını tutuyordu. Öndeki arkadaşların durumunu görmek için Emel'e öne doğru geçmek istediğimi belirttim. İsteddiği hızda gelebilmesi için artçı iki rehberi onunla bıraktım ve ana grubu yakaladım. Bundan hemen önce de Zafer ağabey daha fazla devam etmek istemediğini söylemişti. Yanına bir rehber vererek aşağı inmesini sağladık. Ben öndeki grubu yakaladığımda Tahir ağabey'in soğuk yüzünden titrediğini ve hipotermiye girmek üzere olduğunu fark ettim. Gerekli müdahaleleri yaptıktan sonra bu durumda devam etmesinin sıkıntılı olabileceğini kendisine belirttim. Yükseklik arttıkça rüzgarın etkisini daha hızlı hissetmeye başlayacağımızı ve hipotermiye geçişin çok daha hızlı olabileceğini anlattım . Kendiside benimle aynı fikirde olduğu için onunda bir rehber ile dönmesini sağladık. Bundan sonrasında herkesi daha iyi anlamak ve durumları hakkında daha ayrıntılı bilgi sahibi olmam gerektiğini anladım. Yükselmeye devam ettikçe Necla ve Oruç reis'in de yaşadıkları ufak tefek soğuk problemlerini gözlemlemeye çalıştım. Oruç ağabeyin özellikle iyi giyinmemesinden dolayı yükseklerde sıkıntı yaşaması olağan görünüyordu. Bunun ortadan kalkması için yukarıda hızlanması gerekliliği ortaya çıktı. Önden bir rehberine ona eşlik etmesi için çağrıda bulundum. Kondüsyonu iyi olduğunu bildiğim için stella noktasına yakın bir bölgede yükseklikle problem yaşamayacağına kanaat getirerek serbest kalmasını sağladık. O coşku ile bize 1,5 – 2 saat fark atacaktı zirve yolunda.. Arkada kalanların rehberimiz Halidinin himayesinde olduğunu bildiğimden içim rahattı. En önde de sönmez grubun sorumluluğunu almıştı. Ben ise ortada grubu gözlemlemeye çalışıyordum. Arkada kalan Şamil'inde öncelikle soğuk ve sonrasında yükseklik problemi yaşamasından sonra geri dönme kararı aldığını öğrendiğimde stella point noktasında 100 mt kalmıştı. Herkes büyük bir coşku ile saat 06:50 de Stella noktasına ulaştı. Yükseklik 5749 mt. Gerçi grubun tamamında bir miktar yükseklik etkisi görülse de herkesin durumu iyi idi. Rüzgar çok şiddetli idi . Bu sebeple Stella point 'in hemen yanındaki kayalıkta bir sıcak su molası verdik. Rüzgarın yönünden dolayı bize az da olsa korunma şansı sağlamıştı. Bu noktada bende dahil birçok arkadaşım hafif şekilde kustuk. Ama bu sayede rahatladığımızın da farkına vardık. Artık zirveye hafif tempo ile 1 saatimiz kalmıştı. Yine grubun en arkasından olmak üzere devam etmeye başladık. Grup zirveye yaklaştıkça sıkıntılarından arındı. Hatta hızını bile arttırdığını söyleyebilirim..

Ve Nihayet zirvedeyiz.. Saat 07:30 u gösteriyor ve biz Afrikanın en yüksek noktasında ,yani UHURU PEAK 'in zirvesindeyiz !!! Yükseklik 5895 mt ! Sevinç içinde çektiğimiz resimler ve ufak bir dinlencenin sonrasında ki kalabalık ve rüzgar daha fazlasına müsaade etmedi, Tekrar Stella Noktasına doğru yola çıktık. Zirvenin manzarası muhteşemdi. Az da olsa varolan buzullar , bize zirvenin soğukluğunu ve muhteşem görüntüsünü biraz olsun yaşamamıza olanak verdi. Stella noktasından aşağı inmeye başladığımızda saatler 08:30 u gösteriyordu. Hızlı bir iniş ile grubun tamamı yaklaşık 2 saatte BARAFU kampına varmıştı bile.. BARAFU Kampında saat 13:50 ye kadar dinlendikten sonra MWEKA Kampına doğru yürüyüşe geçtik. Yaklaşık 5 saat süren inişimiz sonrasında 3068 metrede bulunan MWEKA kampına geldik. Her kampa girişte olduğu gibi Registration Desk'te kaydımızı

yaptırıp zaten hazır olan kampımıza yerleştik. MWEKA kampıda çok güzel, orman içine kurulmuş bir kamp. Gecesinde Kayıt noktasında el altından satın aldığımız biralarımızı yudumlayıp kritik yapmakla geçirdik. Mum ışığında yemek yerken hepimizde tatlı bir yorgunluk hakimdi..

17/02/2012

Sabah 07:30 da yaptığımız sıkı bir kahvaltı sonrasında ekibimizin üyelerinin bize hazırladığı “GOODBYE” partisinde duygusal anlar yaşadık. Herkes ile tek tek el sıkışıp teşekkür ettik. Ayrıca hep beraber “JAMBO BWANA” şarkısını söyledik. Partiden sonra saat 08:30 gibi MWEKA kampından MWEKA GATE’e doğru yola çıktık. Normalde 3 saatte alınabilen muhteşem orman yolunu sohbet, resim çekme ve keyifli yürüyüş sebebi ile 5 saatte kat ettik. Orman içinde çok güzel çiçekler ve böcekler ve hatta Beyaz Çizgili maymunlar gördük. Ayrı bir keyifti açıkcası..

MWEKA GATE’ e saat 14:00 gibi ulaştık. Son metrelerde yağmura maruz kaldık. Ancak yağmur bile bizim için keyifti. Nasılsa zirveyi yapmıştık. Ve tek hissettiğimiz sıkıntı ayak başparmaklarımızda yaşadığımız tırnak problemleriydi. ☺

MWEKA GATE’ de kayıt yaptırdıktan sonra saat 15:00 gibi MOSHI kentinde bir lokanta da yemek yemek için durduk. Kent içinde ufak bir tur ve tatsız bir PARA üstü mevzusu yüzünden biraz gerildik. Siz siz olun afrikada para üstünüzü unutmayın ve anında isteyin yoksa üzerine yatmaya çalışıyorlar.. O restaurant hakkında internette en azından bir süre insanları uyarmayı düşünüyorum..

Saat 18:30 civarında MOSHI kasabasından ayrılıp merkez üssümüz olan ARUSHA daki otelimiz TOURIST INN ‘e geldik. Gece çıkışımızı kutlamak üzere Michael’s Wine and Cheese House ‘a gidip kafaları çektik. Konu üzerine herkes konuşmalar yaptı. Karşılıklı güven tazeledik ve herkez iyi bir grup olduğumuzda hemfikirdi. Michael burada yerleşik bir Fransız ve cafesinde çok güzel Şarap çeşitleri var.. Yemekleri konusunda çok fazla iyi şeyler söyleyemesekte misafirlerine güzel ve candan tavırları ile gönüllerde taht kuruyor..

18/02/2012

Sabah yaptığımız standart kahvaltımızdan sonra saat 07:30 da NGORONGORO kraterine gitmek üzere yola çıktık. Yol yaklaşık üç buçuk saat sürüyor. Yol üzerinde iki büyük Land Rover ile şarkılar ve türkülerle saat 11:00 civarında NGORONGORO GATE ‘ e vardık. Biz dağıtılan LUNCH PACK’leri tüketirken şoförlerimizde izinleri almak için uğraştılar.Arta kalan zamanda küçük müzesini ve alışveriş ODASINI ?? gezdik. Nihayet 12:00 civarında milli parka girdik. Kapıdan kraterin içine girmek yaklaşık 1 saat daha alıyor. Giderken öncelikle bir maasai kabilesine uğramak ve seremonilerini izlemek istedik. Ancak şiddetli yağmur buna müsaade etmedi. Bizde krater içine girerek turumuza başladık.. Birazda wikipedia dan alıntı yapalım;

Kraterde 25000 ine yakın hayvan var.. Çoğunluğunu toynaklı hayvanlar oluşturuyor. Krater içinde Siyah Gergedan (Black Rhinoceros,1995 te 14 adet), Antilop (Wildebeest, 1994 te 7000 adet),Zebra (1994 te 4000 adet), Eland ve Gazelle (1994 te 3000 adet) bulunuyor..

Ayrıca bizim gördüğümüz Aslanlar (2001 de 62 adet), Afrika Fili (1992 de 29 adet) de var.. Buffalo (1994 te 4000 adet), Çakal, Sırtlan, da bulunuyor..

Bunların dışında Mountain reedbeek, leopar,çita, yaban kedisi de bulunuyormuş.

Günün sonuna doğru gördüğümüz antilop, zebra, çakal, fil, çeşitli kuşlar dışında aslanları hep bir arada görmek büyük mutluluk oldu.. Saat 17:55 de NGORONGORO'dan ayrıldık.

Akşam dönüşümüzde saat 19:00 da , MANYARA milli parkına yakın bir mola yerinde çadır içinde yataklı lodge larda konaklama yaptık. İsmi HEAVEN NATURE SAFARİ KAMP LODGE olan yerde akşam yemeğinden sonra bizim için güzel bir gösteri yapıldı. Herkes Şarkılara eşlik etti ve yerlilerle dans ettiler. Ayrıca Pasta bulamamıza rağmen ORUÇ reisin 50. Yaşını kutladık.. ☺ Ertesi gün birdaha kutladık. Hatta önümüzdeki hafta yine kutlayacağız.. ☺ iyiki doğdun oruç reis..

19/02/2012

Sabah 08:00 de Lodge dan ayrılıp Hemen yakındaki MANYARA milli parkına geçtik. Burada daha çok göl kenarı olduğu için orman içinde gazelle, hipopotam (uzaktan.. pek yaklaştırmadılar..) , bolca maymun, fil, zebra,zürafa ve antilop gördük.. Öğlene doğru parkı bitirmiştik bile.. Şuna karar verdik. İki günden fazla safari yapmak bizim gibi bünyelere pek iyi gelmeyecek ☺

Saat 11:10 gibi MANYARA milli parkından ayrılıp, 13:00 gibi Arushaya vardık. Kısa bir hazırlığın arkasından eşyalarımızı alıp ,14:15 te Nairobi ye doğru yola çıktık. Nairobiye saat 20:00 sularında ulaşıp doğruca CARNIVORE Restaurant'ına ulaştık. Burada timsah etinden tutunda hindi, domuz eti, koyun, dana, devekuşu etine kadar birçok tadı aynı anda tattık.. Restaurant da Oruç Reisin birgün önceki doğum gününü bu sefer eksiksiz (Pasta ve Müzik eşliğinde) tekrar kutladık. Sonunda da güzel bir hesap bayılıp çıktık ☺ . CARNIVORE restaurant'ından saat 23:00 da ayrılıp , havaalanına doğru yola çıktık. Havaalanında viski muhabbeti müthişti.. Uçak rötarsız zamanında kalktı. Sabah 09:15 gibi İstanbula iniş yaptık. Valizleri aldıktan sonra herkese sahip oldukları sertifikaları dağıtıp ayrıldık.

Dün Aladağlara ne zaman gidelim diyenler oldu. Bugün ise Oruç ağabey, ben kaçkar biletlerimi alıyorum diye aradı...

Buradan çıkacak sonuç ..

BENİM İŞİM ZOR VALLA ☺

ORKUN

